Publicație realizată de **Centrul Județean de Cultură, Tradiție și Artă Ilfov** în parteneriat cu **Centrul Român pentru Inițiativă Socială**



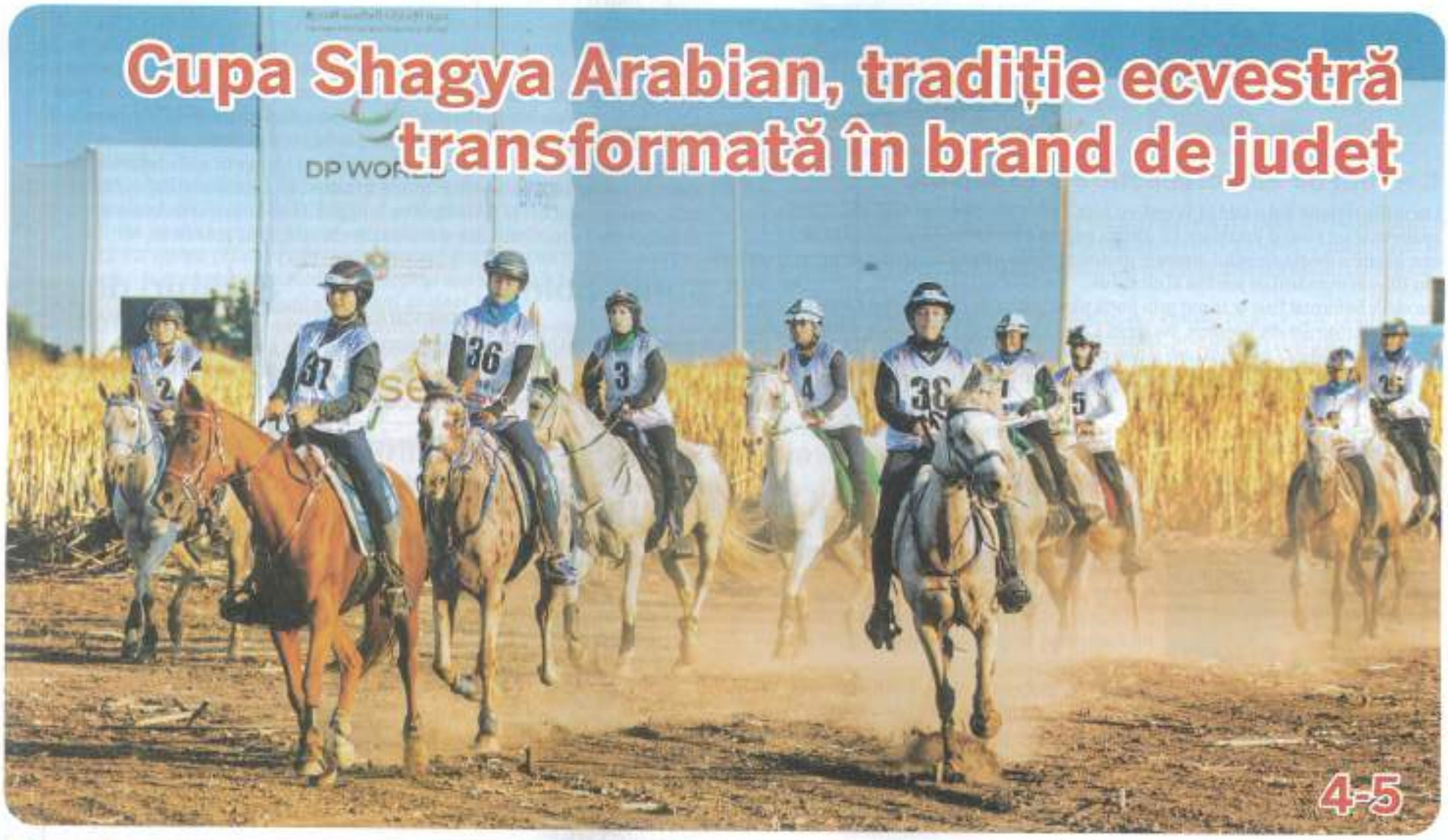






condeie Ilfovene

Nr. 109 | octombrie 2026 | Publicație de cultură







Inspirație și spor la scris pentru toți elevii ilfoveni! A început ediția a IV-a a Concursului național „Dimineața cuvintelor"

Elevii din județul Ilfov pasionați de lectură și scriere creativă sunt invitați să-și pună talentul la încercare în cadrul celei de-a IV-a ediții a Concursului național de creație literară „Dimineața cuvintelor" (2026). Potrivit scriitorului Petre Crăciun, coordonatorul acestui proiect organizat de Filiala București Literatură copii și tineret din cadrul Uniunii Scriitorilor din România, competiția își propune să descopere și să încurajeze noile voci ale literaturii române contemporane.

Concursul se adresează elevilor de gimnaziu și liceu, fiindu-le deschis tuturor tinerilor din Ilfov care au curajul să transpună pe hârtie gânduri, povești și emoții:

- **Secțiunea „Mircea Sântimbreanu"** – dedicată elevilor din clasele V-VIII;
- **Secțiunea „Cezar Petrescu"** – dedicată elevilor din clasele IX-XII.

Potrivit organizatorilor, tematica este complet la alegerea participanților, iar un elev poate înscrie lucrări la mai multe subsecțiuni:

- **Proză scurtă:** 2-3 texte a câte 3-4 pagini fiecare;
- **Poezie:** 3 poeme;
- **Eseu:** 2-3 texte a câte 2-3 pagini fiecare.



Premii și lansare de antologie

Juriul alcătuit din scriitori consacrați va acorda Premiile I, II, III și câte o mențiune pentru ambele categorii de vârstă. Rezultatele vor fi afișate pe **1 decembrie 2026** (ziua de naștere a scriitorului Cezar Petrescu) pe site-ul www.usr-literaturacopii.ro și pe grupul de Facebook *„Filiala literatură copii și tineret"*.
Cele mai valoroase creații ale elevilor vor fi reunite în **Antologia „Dimineața cuvintelor"**, care va fi lansată în cadrul Festivalului de Literatură pentru copii și tineret din 2-3 aprilie 2027.

Condiții de tehnoredactare și expediere

Lucrările trebuie redactate în Word, cu font Times New Roman (mărime 12) și spațiere la un rând și jumătate. Pe ultima pagină a lucrării este obligatoriu să specificați: numele elevului, numele profesorului coordonator, școala de proveniență din Ilfov și numărul de telefon al elevului.
Lucrările în format fizic se trimit prin poștă până la data de **15 noiembrie 2026** pe adresa: *Uniunea Scriitorilor din România, București, Calea Victoriei nr. 133, cod poștal 010071*, cu mențiunea *„Filiala Literatură copii și tineret, pentru concursul Dimineața cuvintelor"*.
Pentru mai multe detalii și informații suplimentare, organizatorii pot fi contactați la numărul de telefon 0747.779.034. ■

Lansare de carte

Acele lucruri aiuritoare care se petrec în spatele scenei



Coca POPESCU

Ne-am strâns aici, la Teatrul de Comedie, în această zi pentru un om care, la 91 de ani, încă are darul vieții - cum spunea atât de frumos Radu Beligan despre sine.
Un nume care înseamnă 70 de ani de teatru românesc. De la păpușar la Țăndărică, în 1954, la student la IATC, la actor de cursă lungă la Teatrul de Comedie - 38 de ani și 40 de premiere - alături de mai marii scenei, care au făcut istorie.
Noi l-am cunoscut pe scenă. L-am aplaudat în sală. Dar ce nu am știut niciodată este ce se întâmpla... în spatele cortinei.
Cartea pe care o lansăm astăzi este exact ce promite: întâmplări din spatele cortinei, neștiute, nespuse până acum. Unele de râs în hohote, altele de pus pe gânduri.
Nu este o carte de memorii seci. Este o cheie. O cheie care deschide ușa din spatele scenei și ne lasă să vedem ce nu vede publicul: întâmplări haioase, uneori cu lacrimă, replici care nu au mai ajuns în piesă, farse între colegi, emoții de culise, paiațe, măști, grimase și gâști - cum atât de bine le-a numit.
Candid Stoica nu scrie să se laude. Scrie ca un martor al evenimentului, cu un umor inteligent, românesc, care nu îmbătrânește.
La 91 de ani, Candid ne face un dar neprețuit: ne lasă moștenire adevărul din spatele iluziei. Ne arată că teatrul nu e doar pe scenă, e și în cabine, pe holuri, în autobuzul de turneu. Este mărturia unui om care a trăit teatrul românesc de la Țăndărică până la Comedie, de la turnee în Columbia și Anglia până în America și care a stat pe scenă cot la cot cu cei mai mari.
La vârsta la care alții își odihnesc amintirile, domnia sa ni le dăruiește.
Și vă invit să deschidem împreună această carte, așa cum deschidem o cutie cu bijuterii de familie. Vă rog să-l prețuim așa cum merită pe autorul, actorul, scriitorul, prietenul, omul Candid Dumitru Stoica.
La mulți ani cu sănătate Maestre! ■

Nică D. LUPU



Tabletă literară

Un buchet de ani dintr-o salbă de flori

Am trecut cu încredere peste pragul specific intrării într-o normalitate proprie desfășurării largi a vieții printr-o tranziție naturală. Această înaintare a venit ca ceva firesc și nu am avut ce să mai fac pentru a o evita. Până aici am trăit intens ca un personaj central într-un film de foarte lung metraj, cu multe zeci de episoade distincte pe care le-am înscris în cuprinsul anilor de viață. Pentru fiecare an trăit în mare parte așa cum mi-am așternut, am plantat în sufletu-mi larg și receptiv, câte o floare măiastră. De cele mai multe ori destinul mi-a fost favorabil și mi-a dăruit plante cu corole colorate încântător și parfumate ca în Grădina Paradisului. Este adevărat că au fost și cazuri când s-a strecurat șerpește câte un mărăcine păgubos cu petale dezagreabile și am fost constrâns de împrejurări nefavorabile să pășesc târâș-grăpiș și prin ținuturile acestora. Dar, de fiecare dată am avut convingerea că după o vreme neplăcută va apărea și pe traseul meu, din nou, soarele seninului unei vieți luminoase. Până la urmă, așa a fost. Acum am suficient timp pentru a aduce pe registrul nostalgiei multe din imaginile memorabile cu scene strălucitoare, îmbăiat în aromele copleșitoare ale inflorescențelor celeste.
Una câte una, floare după floare, s-a împlinit o salbă minunată pe care am numit-o „Oglinda vieții mele". Aceasta reprezintă o reflecție aidoma a trăirilor pe valurile vieții, în cuprinsul unui tablou faimos realizat cu artă deosebită, de un maestru ilustru al penelului.
În ultimul timp, un declin fizic s-a cocoțat cu nerușinare pe umeri-mi care, de ceva vreme mi-au devenit plăpânzi și infamul păgubos a început să apese fără nicio milă, generând metamorfozări considerabile: slăbirea puterii generale, vlăguirea picioarelor și arcuirea spatelui, diminuarea vederii și a auzului, mărirea spațiului dintre dinți și albirea firelor de păr atâtea câte au mai rămas, înflorirea ridurilor... Dar cugetările unei persoane relativ normale în interior, căptușită cu fidelitate de nezdruncinat, păstrează suficiente înțelegeri pentru un trai relativ firesc. Totuși, chiar dacă e mai greu acum decât în perioadele premergătoare acestei etape crepusculare, m-am hotărât să merg numai înainte fără teama de înnămolire sufocantă. Este adevărat că un uragan hain mi-a invadat sentimentele și mă îngrijorează cât n-am cuvinte de mărturisit, atunci când pe linia orizonturilor s-a profilat fâșâia amurgului nimicitor. Dar, sper ca, până când voi ajunge în acele locuri, să fie o cale cât mai întinsă, cu alte flori prinse în salba reputată. Totodată, nădăjduiesc ca un asemenea parcurs să fie hărăzit cu lungimi de undă destul de impresionante, deoarece sunt conștient că aș mai avea câte ceva de spus și de făcut. ■

Suflet hoinar

Coca POPESCU (Chitila)

Îmi așez sufletul gol în palmele tale bătătorite
de vremuri,
Primește-l ca pe un odor.
E vânt călduț ce boinărește prin vârfuri înzăpezite
și creste,
Sau poate o perlă ce-a zăcut prea mult într-o
cochilie, pe fundul mării.
Știe prea multe și prea puține a dat uitării,
Tu învelește-l cu iubire,
E dornic de căldură.
Primește-l cu bagajul ce-l însoțește, nu întreba, nu
cere o poveste,
Trecutul prin vene nu se oprește.
Frica îmbracă veșminte ce dor,
Apasă, zvâcnește, mă trezește din somn.
Sunt eu, femeia cu o mie de probleme, pășind zi de
zi printre ele,
Mă ofilesc încercând să le rezolv
cu puterile mele.
Am obosit luptând cu viața pe muchie de cuțit,
Vreau liniștea unui cer fără nori și un nou răsărit...
Poartă-l cu tine, lipește-l de suflet sau prinde-l
cu bolduri la rever.
Nu voi sângera, din contră, abia atunci te vei
convinge de loialitatea mea.
Știu să respect, să iubesc,
Să oblojesc rănile ce încă mustesc.
Nu îmi jelesc iubirea, nu o aștept și nici
nu o chem,
Pentru fiecare există o filă în cartea din cer.

Picături de cer

Prof. Marius Florin MARCU (Peris)

Stropi de lumină
Mă-mpung la început de zi,
Vântul șoptește,
Norii se adună
Alunecând fioroși peste creste,
Ce liniște ...
O prea cuminte dimineață!
Soarele țintește săgeți
Ce străpung armata de nori,
Picături de cer se izbesc
Peste culmi scufundate
Și pornesc a curge
Într-o ploaie de humă.
Rătăcite-n fuior
Valuri de ceață se cațără
Spre înaltul văzduh,
Spre înaltul ...
Peste culmi, peste creste,
Până la stele.
Amestec de alb, de albastru,
Pe muchii de culmi și poveste,
Picături de cer păsări măiastre. ■

Centrul Județean de Cultură, Tradiție și Artă Ilfov
Manager:
Serina COȘBUC

Condeie ILFOVENE

Editor:
Centrul Român pentru Inițiativă Socială
Editor coordonator:
Cătălin DRAGOMIR
Redactori:
Antuanela ROSIORU, Cristina ANGHELUȚĂ
Colaboratori:
George V. GRIGORE, Nică D. LUPU,
Victor COLONELU, Marius Ovidiu SEBE

DTP:
Dan DULGHERU
Distribuție și logistică:
Alex LEOLEA
Tipar:
Tipografia București
Tel. 0371.084.001
e-mail: condeeilfovene@gmail.com
ISSN 2601 - 0984. ISSN-L 2601 - 0984
Publicație distribuită gratuit

Poveștile din Ilfov ale Reginei Maria,

redescoperite în albumul „Regina"



Legătura Reginei Maria cu Conacul de la Copăceni și Domeniul Scroviștea (Periș) este profund ancorată în primii ei ani în România și în pasiunea sa de o viață pentru natură, grădinărit și spații intime, departe de eticheta rigidă a Curții Regale.
Ambele locuri din Ilfov au reprezentat repere afective importante pentru suverană, marcând etape distincte din viața sa.

„Te binecuvântez, iubită Românie, tara bucuriilor și durerilor mele, frumoasă țară, care ai trăit în inima mea și ale cărei cărări le-am cunoscut toate.
Frumoasă țară pe care am văzut-o întregită, a cărei soartă mi-a fost îngăduit să o văd împlinită.
Fii tu veșnic îmbelșugată, fii tu mare și plină de cinste, să stai veșnic falnică printre națiuni, să fii cinstită, iubită și pricepută.
Am credința că v-am priceput: n-am judecat, am iubit...
Niciodată nu mi-au plăcut formele și formulele, nu prea luam uneori seamă la cuvintele ce le rosteam. Am iubit adevărul și am visat să trăiesc în lumina soarelui, însă fiecare trăiește cum poate nu cum ar dori.
Dar când îți vei aminti de mine, Poporul meu, gândește-te ca la una care a îndrăgit viața și frumusețea, care a fost prea cinstită ca să fie cu băgare de seamă, prea miloasă să fie învingătoare, prea iubitoare ca să judece."

– din Testamentul Reginei Maria

Conacul de la Copăceni: Prima proprietate din România

Situat în comuna 1 Decembrie (fostă Copăceni-Jilava, Ilfov), conacul de la Copăceni ocupă un loc aparte în biografia Reginei Maria: a fost prima proprietate personală pe care a deținut-o în România. Clădit la sfârșitul secolului al XIX-lea și proiectat de arhitectul Paul Gottereau, conacul i-a fost dăruit tinerei Principese Maria de boierul George Emanuel Filipescu. Deși Regele Carol I și Regele Ferdinand au ezitat inițial în a accepta un astfel de cadou, tânăra principesă a fost entuziasmată de idee.
„Casa de vis" a tinereții: În volumele sale memorabile, Maria mărturisea dorința sa arzătoare de a avea un spațiu doar al ei, unde să își poată pune în practică viziunea decorativă:

„Regele Carol s-a învoit a fi luat de furtunosul dor să stăpânesc ceva într-adevăr al meu, si Copăcenii a ajuns al meu!"

La Copăceni, principesa a făcut primii pași în amenajarea peisagistică și decorativă. A fost locul unde și-a instalat o primă bibliotecă personală și unde a plantat primele grădini de flori din România, o pasiune pe care o va dezvolta ulterior la Cotroceni, Pelișor sau Balcic.

Domeniul Scroviștea (Periș): Oaza din Codrii Vlăsiei

Amplasat pe teritoriul comunei Periș, domeniul Scroviștea a făcut parte din Administrația Domeniilor Coroanei. Zona a fost selectată de Regele Carol I în urma unor studii climatice, Scroviștea fiind recunoscută pentru aerul extrem de curat și microclimatul benefic, generat de vechii Codri ai Vlăsiei și de salba de lacuri.



Regele Ferdinand și Regina Maria au transformat fostele pavilioane de vânătoare într-o reședință confortabilă de familie. Pentru Maria, Scroviștea era un sanctuar romantic unde se retrăgea pentru plimbări cu barca pe lac, lectură și echitație.
Regina descria adesea apusurile de la Scroviștea și bucuria de a trăi în mijlocul naturii:
La fel ca în celelalte reședințe ale sale, Maria a adus la Scroviștea un plus de căldură și stil, combinând mobilierul rustic, textilele tradiționale românești și balcoanele încărcate de flori.

„Amurgul aici, pe lac, este superb. Balconul meu este cu fața spre el, așa că pot spune că am o priveliște privată... Ne place să fim împreună."

Legătura dintre cele două reședințe

Atât Copăceniul, cât și Scroviștea demonstrează latura intimă și artistică a Reginei Maria. Dacă Palatul Cotroceni reprezenta centrul oficial și de reprezentare din zona Capitalei, domeniile de la Copăceni și Periș (Scroviștea) au funcționat ca adevărate „case de vis" - refugii rurale aproape de București, unde suverana își exprima libertatea creativă și dragostea necondiționată pentru peisajul românesc.



„Regina" – in honorem arhitectei României Mari, omagiu la împlinirea a exact 100 de ani



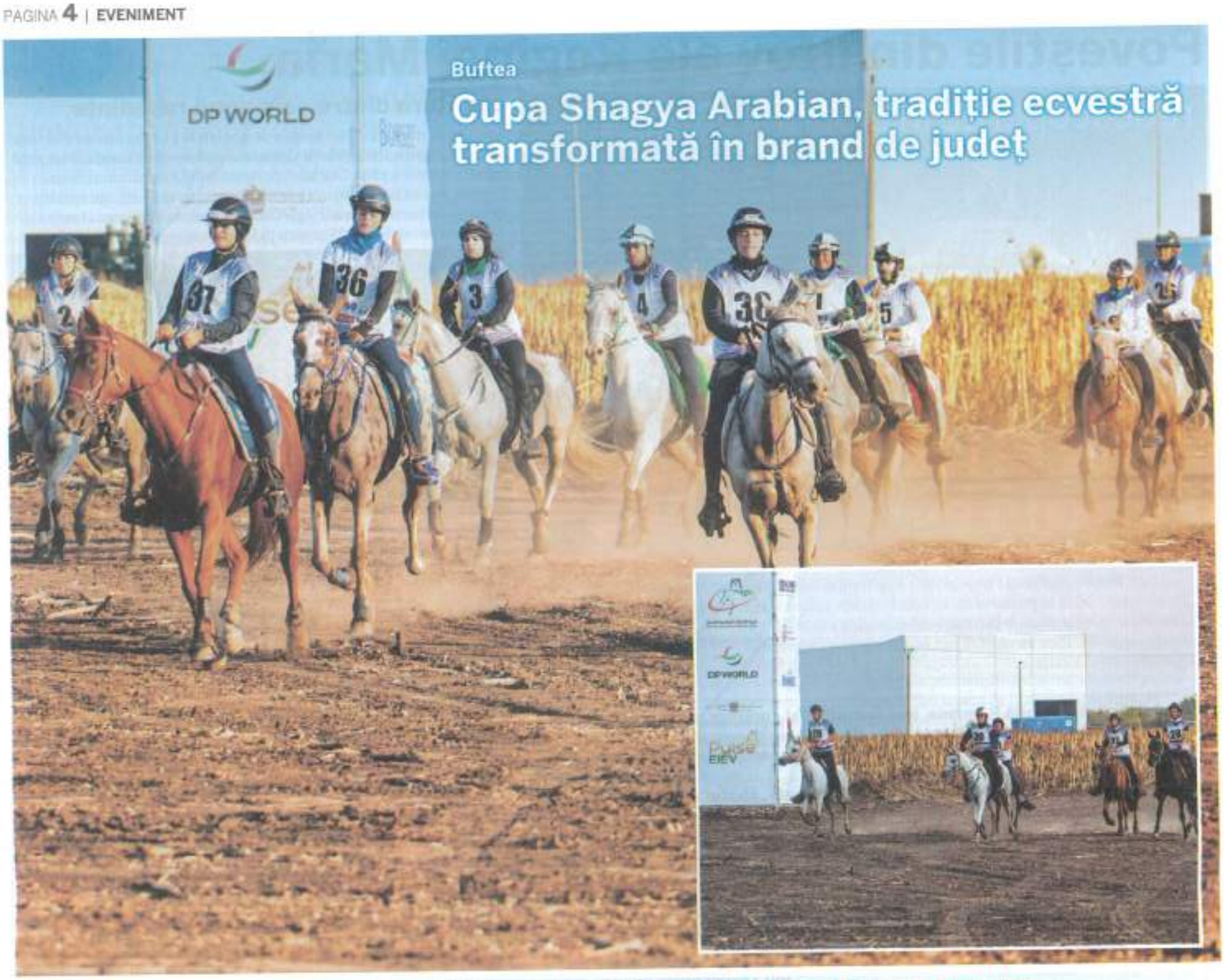
Cele două locuri din Ilfov și legătura lor cu Regina Maria au fost recent readuse în atenția publicului, prin albumul „Regina" – in honorem arhitectei României Mari, lansat la Palatul Cotroceni în data de 29 septembrie ora 15.00, exact în momentul în care s-au împlinit 100 de ani de la plecarea în vizita de stat a Reginei Maria a României în Statele Unite ale Americii și Canada.
Evenimentul, desfășurat sub Înaltul Patronaj al Președintelui României, Nicușor Dan, a evidențiat semnificația istorică a vizitei Reginei Maria și contribuția acesteia la consolidarea relațiilor dintre România și Statele Unite ale Americii.
„Regina Maria și-a înțeles vocația, și-a asumat rolul pe care i l-au dat românii, s-a sacrificat pentru România, prin gesturi și acțiuni extrem de importante, inclusiv mobilizarea soldaților de pe front, după aceea o diplomație autentică, cu multiple beneficii pentru noul stat român de la momentul acela."
Referindu-se la nevoia de repere autentice pentru noile generații, Președintele României a afirmat:
„Tocmai când avem o personalitate cum este Regina Maria, este important să o promovăm, ca să arătăm oamenilor, și mai ales copiilor, că se poate și că în țara aceasta s-au întâmplat lucruri extraordinare."
Prin diversitatea perspectivelor reunite, volumul coordonat de Paul Bordaș, conturează imaginea Reginei Maria nu doar ca figură emblematică a istoriei naționale, ci și ca simbol al diplomației culturale, al modernizării României și al consolidării legăturilor dintre România și comunitățile românești din lume.
Realizată în colaborare cu Muzeul Național Cotroceni, Biblioteca Academiei Române, Arhivele Naționale ale României, Muzeul Național Peleș, Muzeul Național Bran, Muzeul Național al Țăranului Român și Casa de Cultură a Studenților București, lucrarea însumează 256 de pagini și reunește imagini de epocă și creații contemporane realizate de 57 de fotografi consacrați și laureați ai Concursului Național de Fotografie Fotogeografica. ■



✍ Antuanela ROȘIORU

Buftea

Cupa Shagya Arabian, tradiție ecvestră transformată în brand de județ



Buftea a reunit sportivi din șase țări la cea de-a XV-a ediție a Cupei Shagya Arabian

Buftea a găzduit, între 18 și 20 septembrie 2026, cea de-a XV-a ediție a Cupei Shagya Arabian, competiție care a combinat tradiția creșterii calului Shagya Arabian cu anduranța ecvestră la nivel internațional.

Tradiție ecvestră transformată în brand de județ

Rasă nobilă apreciată la nivel mondial pentru rezistență, eleganță și inteligență, calul Shagya Arab reprezintă pilonul în jurul căruia s-a dezvoltat acest eveniment devenit emblemă pentru Ilfov. Piste pregătite la standarde internaționale, trasee spectaculoase prin pădurile și de-a lungul salbei de lacuri din regiune, dar și un control veterinar riguros au asigurat desfășurarea în condiții optime a probelor de anduranță.

Evenimentul a adunat la start cea mai numeroasă generație de sportivi din istoria competiției, veniți din mai multe țări europene și balcanice. Concurenții s-au întrecut pe distanțe variate, de la probe pentru copii și juniori până la curse de anduranță solicitante, de nivel internațional.

Ediția din acest an a reunit peste 50 de sportivi din șase țări: România, Bulgaria, Turcia, Grecia, Croația și Slovenia. Cinci dintre țări au participat cu echipe complete, iar Slovenia a fost reprezentată de o sportivă în proba individuală.

Programul a început la 18 septembrie cu festivitatea de deschidere organizată în zona Centrului Național de Fotbal Buftea. Pe 19 septembrie a avut loc Campionatul Balcanic de Anduranță Ecvestră, iar pe 20 septembrie s-a desfășurat ediția a XV-a a Cupei Shagya Arabian. Competiția din 20 septembrie a avut și statut de Test Event pentru Campionatul Mondial FEI de Anduranță pentru Cai Tineri, programat în 2027. Evenimentul a fost organizat de Clubul Sportiv Shagya, în parteneriat cu Consiliul Județean Ilfov, prin Centrul Județean de Cultură, Tradiție și Artă Ilfov, și Primăria Buftea, sub egida Federației Ecvestre Internaționale și a Federației Ecvestre Române.



Dincolo de rezultatele sportive, evenimentul a pus în atenție rasa Shagya Arabian, dezvoltată pentru calități de rezistență, conformație și aptitudini pentru activități ecvestre. Competițiile de anduranță presupun o relație strânsă între călăreț și cal, iar evaluarea animalului include și capacitatea acestuia de a parcurge distanțe mari în condiții controlate.

Cupa Shagya Arabian are deja 15 ediții desfășurate la Buftea, ceea ce îi conferă o continuitate în calendarul local. Prezența unor participanți din șase state și includerea evenimentului în circuitul internațional de anduranță au extins dimensiunea manifestării dincolo de cadrul județean.

Pentru Ilfov, competiția a adus în prim-plan o componentă mai puțin cunoscută a patrimoniului rural și ecvestru al zonei: relația dintre cal, sport, creșterea cailor și peisajul deschis din jurul localităților.

Cupa Shagya Arabian nu este doar un concurs de performanță, ci și o veritabilă platformă de promovare turistică și culturală a județului Ilfov. Publicul prezent pe parcursul celor trei zile s-a bucurat de un spectacol ecvestru deosebit, într-o atmosferă care a combinat rafinamentul competițiilor internaționale cu ospitalitatea locală.

Evenimentul a contribuit la creșterea vizibilității Ilfovului în competițiile internaționale de anduranță ecvestră și deschide drumul către viitoarea competiție mondială din 2027. ■





Sorina COȘBUC



Cultura nu trebuie ținută în vitrină

La Buftea, oraș care găzduiește de ani buni această competiție și care a susținut dezvoltarea ei, peste 50 de sportivi din șase țări au participat, în septembrie, la Campionatul Balcanic de Anduranță Ecvestră și la cea de-a XV-a ediție a Shagya Arabian Cup. Ediția din acest an a inclus și testul oficial pentru Campionatul Mondial FEI de Anduranță pentru Cai Tineri din 2027.

În mijlocul competiției s-a întâmplat însă ceva care mie mi-a atras atenția. Printre cai, echipe, arbitri și spectatori și-a făcut loc și povestea Ilfovului.

Port popular, meșteșuguri, obiecte de artizanat, cântec și dans. Nu într-o sală de expoziție și nici într-un eveniment construit special în jurul lor. Erau acolo, firesc, într-un loc în care veniseră oameni din țară și din străinătate pentru sport.

Și m-am gândit că poate exact asta ar trebui să facem mai des.

Să nu așteptăm întotdeauna ca oamenii să vină către cultură. Să mergem și noi către ei. În școli, în comunități, la evenimente, lângă monumentele despre care, uneori, știm prea puțin. Să le stârnim curiozitatea înainte de a le cere să fie interesați.

Faptul că o competiție crescută în timp la Buftea aduce astăzi aici sportivi și invitați internaționali arată ce se poate construi atunci când inițiativa, administrația locală și cea județeană merg în aceeași direcție.

Președintele Consiliului Județean Ilfov, Hubert Thuma, spunea la Shagya că asemenea evenimente arată cât de mult a crescut județul. Și cred că merită să ne oprim asupra acestui „a crescut". Dezvoltarea nu se măsoară numai în kilometri de drum sau în clădiri noi. Se vede și în felul în care un loc devine cunoscut, în oamenii pe care îi aduce împreună și în încrederea cu care își arată identitatea.

Ilfovul a început să-și contureze tot mai clar această identitate, iar cultura trebuie să facă parte din dezvoltarea lui. Nu ca anexă, ci ca legătură între comunități, generații și locurile care dau județului personalitate.

Iar Ilfovul chiar are ce să arate.

Sunt locuri pe lângă care trecem fără să le știm povestea, tradiții care încă trăiesc prin oameni, fotografii, mărturii și istorii care trebuie păstrate. Sunt artiști și meșteșugari care merită cunoscuți. Și sunt copii care ar putea descoperi că locul în care cresc este mult mai interesant decât și-au imaginat.

Aici văd eu rostul noului Centru Județean de Cultură, Tradiții și Artă Ilfov. Nu doar să adauge evenimente într-un calendar, ci să caute aceste povești și să le ducă mai departe. Să ajungă acolo unde sunt oamenii și să-i facă parte din ceea ce construim.

La Shagya, oamenii au venit pentru cai și pentru competiție. Și au întâlnit și Ilfovul.

Mi-ar plăcea ca acesta să fie doar începutul.

Pentru că patrimoniul nostru nu are nevoie să fie pus în vitrină.

Are nevoie să fie cunoscut. ■



Sfânta Evloghia de la Samurcășești, un nou reper în patrimoniul religios al județului Ilfov



La Mănăstirea Sămurcășești din Ciorogârla a fost adăugat încă un reper pentru patrimoniul religios al județului Ilfov, prin proclamarea locală, în data de 4 octombrie, a canonizării Sfintei Cuvioase Mucenițe Evloghia de la Samurcășești. Proclamarea locală a fost precedată, în 3 octombrie, de aducerea raclei cu moaștele Sfintei la mănăstire și de slujba de priveghere. În ziua proclamării, după slujba de Liturghie, a fost citit Tomosul sinodal, a fost prezentată icoana de canonizare și a fost intonat troparul sfintei. Canonizarea a fost aprobată de Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române în 2025.

Legătura dintre Sfânta Evloghia și Mănăstirea Sămurcășești din Ciorogârla, așezământ întemeiat în 1808 de vornicul Constantin Samurcaș, este directă. Originară din Nimfeo, în nordul Greciei, Ecaterina Țârlea a intrat în obștea de la Samurcășești în 1939 și a primit numele monahal Evloghia. Activitatea sa misionară s-a desfășurat în special în mediul rural, unde a sprijinit biserici și persoane nevoiașe și a distribuit cărți și obiecte religioase.

În mesajul transmis cu prilejul proclamării, Patriarhia Română a subliniat rolul Sfintei Evloghia în sprijinirea oamenilor săraci și a comunităților rurale. În memoria colectivă a rămas o masă organizată în 1934 pentru 50 de persoane sărace, ceea ce i-a adus un an mai târziu o diplomă de onoare acordată de Patriarhul Miron Cristea. Un episod legat direct de istoria mănăstirii este cel de după cutremurul din 1940. Potrivit Patriarhiei Române, Evloghia a adunat fonduri din satele în care predica pentru restaurarea construcțiilor afectate. În decembrie 1949, după ce a fost agresată în timpul unei activități misionare în satul Ulmeni, a murit la Mănăstirea Samurcășești. Moaștele sale au fost deshumate în ianuarie 2026, iar ziua de pomenire a fost stabilită pentru 19 decembrie.

Activitatea sa caritabilă și misionară a continuat în perioada celui de-Al Doilea Război Mondial și în primii ani ai regimului comunist.

Mănăstirea Samurcășești face parte dintr-o rețea de așezăminte monahale care păstrează monumente, obiecte de cult, colecții de artă și memoria unor personalități religioase, împreună constituind patrimoniul religios al județului Ilfov.

Unul dintre cele mai vechi repere este Mănăstirea Căldărușani, ansamblu legat de epoca lui Matei Basarab, iar biserica „Sfântul Mare Mucenic Dimitrie", ridicată în 1638, și biserica „Sfântul Ioan Evanghelistul", din 1817, fac parte din patrimoniul ansamblului. La Brănești se află Mănăstirea Pasărea, un alt reper al patrimoniului monahal ilfovean.

Patrimoniul religios al județului este completat de Mănăstirea Cernica, Mănăstirea Țigănești, Mănăstirea Snagov și Mănăstirea Sfântul Nicolae Sitaru. Împreună, aceste așezăminte formează un patrimoniu care acoperă mai multe secole de istorie. Prin documentele pe care le păstrează, prin arhitectură și artă, dar și prin legătura lor cu domnitori, ierarhi, comunități locale și evenimente care au modificat teritoriul, toate aceste așezăminte monahale din județul Ilfov contribuie la înțelegerea istoriei locurilor, fiind importante repere ale evoluției localităților din jurul lor. ■

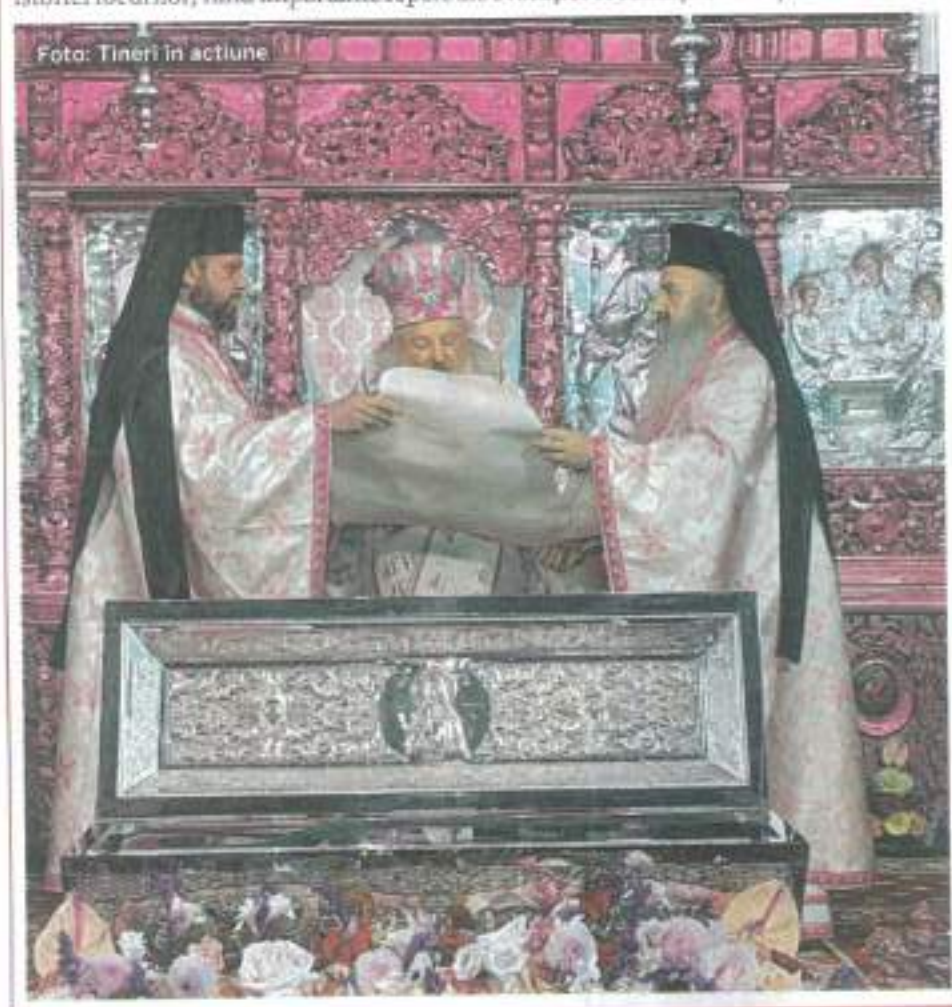


Foto: Tineri în actiune

✍ Antuanela ROȘIORU

✍ Cătălin DRAGOMIR





Mai aproape de familie

Centrul de zi de recuperare pentru copii cu dizabilități „Sfânta Fecioară Maria" din comuna Vidra a fost binecuvântat la 13 septembrie 2026, în cadrul unei ceremonii religioase desfășurată în incinta Centrului de Îngrijire și Asistență pentru Persoane Adulte cu Dizabilități. Evenimentul a avut loc în aceeași zi cu sfințirea Paraclisului „Sfinții Împărați Constantin și Elena" și cu binecuvântarea Centrului socio-cultural „Sfântul Preot Mărturisitor Dumitru Stăniloae".

Slujba a fost oficiată de Preasfințitul Părinte Timotei Prahoveanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Bucureștilor, delegatul Patriarhului Daniel. La ceremonie au participat reprezentanți ai Arhiepiscopiei Bucureștilor, Consiliului Județean Ilfov și administrației locale, precum și persoane implicate în realizarea proiectelor sociale din Vidra. Din partea CJ Ilfov au participat președintele Hubert Thuma și vicepreședintele Ștefan Rădulescu, iar din partea autorităților locale primarii comunelor Vidra și Berceni - Marian Tudor, respectiv, George Ene. Nu în ultimul rând, la evenimente a participat și senatorul de Ilfov Nicoleta Pauliuc.

Un proiect finanțat prin PNRR

Centrul pentru copii face parte dintr-un proiect finanțat prin Planul Național de Redresare și Reziliență, Componenta C13 – Reforme sociale, destinată creării unei rețele de centre de zi pentru copiii expuși riscului de separare de familie. Beneficiarul proiectului este UAT comuna Vidra, în parteneriat cu Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Ilfov.

42 de copii în primul grup de beneficiari

Centrul, construit de la zero, și-a deschis porțile în primăvara anului 2026, iar primul grup de beneficiari este format din 42 de copii cu vârste între 3 și 18 ani.

Dintre aceștia, 24 sunt copii cu dizabilități. În grupul de beneficiari au fost incluși, de asemenea, copii aflați în alte situații de vulnerabilitate.

Serviciile sunt oferite gratuit și includ kinetoterapie, logopedie, consiliere psihologică, psihoterapie și asistență medicală.

Centrul dispune și de spații pentru activități educative și de socializare.

Proiectul a fost conceput cu un obiectiv mai larg decât recuperarea medicală - servicii sociale pentru prevenirea separării copiilor de familie, menținerea lor în comunitate și incluziune socială.

Centrul pentru copii, într-un ansamblu social mai larg

Noua structură nu funcționează izolat. Centrul „Sfânta Fecioară Maria" se află în ansamblul social din Vidra în care funcționează Centrul de Îngrijire și Asistență pentru Persoane Adulte cu Dizabilități, aflat în subordinea Consiliului Județean Ilfov.

În aceeași incintă se află Paraclisul „Sfinții Împărați Constantin și Elena", pentru care lucrările de restaurare și consolidare au fost realizate în perioada 2022-2026, precum și centrul socio-cultural destinat activităților culturale, educaționale, catehetice și social-filantropice. La 13 septembrie, PS Timotei Prahoveanul, împreună cu un sobor de preoți, a sfințit paraclisul și a binecuvântat lucrările efectuate la cele două centre sociale. Cu acest prilej, Patriarhul Daniel a acordat distincții persoanelor care au sprijinit lucrările de restaurare și amenajare. Preotul de caritate Dragoș-Ionuț Răduț a primit rangul de iconom stavrofor.

Pentru Vidra, centrul pentru copii adaugă un serviciu social care lipsea din infrastructura locală: recuperarea și sprijinul sunt oferite în aceeași comunitate în care trăiesc copiii și familiile lor. Proiectul a fost gândit pentru ca intervenția să se desfășoare pe timpul zilei, fără separarea copilului de familie. ■

Patrimoniul de lângă Capitală: Ilfovul își păstrează istoria prin monumente, tradiții și comunități

Cristina ANGHELUȚĂ



În fiecare septembrie, România se alătură statelor europene care deschid larg ușile monumentelor, muzeelor și tradițiilor locale. Ediția a XXXIV-a a Zilelor Europene ale Patrimoniului a avut loc în 2026 între 11 și 13 septembrie, sub tema „Patrimoniul în pericol: Reînvie, Rezistă, Reimaginează". Inițiativa aparține Consiliului Europei și Comisiei Europene, iar în România se desfășoară din 1992.

Este un bun prilej pentru o privire mai atentă asupra județului Ilfov, un teritoriu cunoscut mai ales pentru expansiunea demografică și imobiliară, dar cu un patrimoniu cultural bogat. Institutul Național al Patrimoniului inventariază în Ilfov 724 de obiective de patrimoniu imobil. Peste jumătate sunt situri arheologice, alături de biserici, ansambluri mănăstirești, palate, conace, fortificații, monumente comemorative și funerare.

Mogoșoaia, Cernica și Buftea, repere ale patrimoniului ilfovean

Palatul Brâncovenesc de la Mogoșoaia este unul dintre cele mai cunoscute monumente istorice ale județului. Ansamblul construit în timpul domniei lui Constantin Brâncoveanu păstrează caracteristicile arhitecturii brâncovenești, cu influențe occidentale, și este legat de istoria familiei Brâncoveanu și de transformările succesive ale domeniului.
Monumentul a fost inclus și în macheta României din parcul Mini-Europe de la Bruxelles, reprezentând țara în cadrul colecției de monumente europene.
La Pantelimon se află Mănăstirea Cernica, una dintre instituțiile monahale importante din apropierea Bucureștiului, cu o istorie care începe în primele decenii ale secolului al XVII-lea. La Buftea, Palatul Știrbei și domeniul în care este amplasat păstrează memoria unei alte mari proprietăți istorice din apropierea Capitalei.
Un alt loc de memorie este Fortul 13 Jilava, parte a sistemului de fortificații construit în jurul Bucureștiului în a doua jumătate a secolului al XIX-lea. Fortul a fost folosit ulterior ca închisoare și este asociat cu istoria detenției politice din România. Accesul publicului este limitat, iar Consiliul Județean Ilfov a anunțat demersuri pentru reabilitarea obiectivului și transformarea sa într-un muzeu.



Patrimoniul viu al Brăneștiului

Tema Zilelor Europene ale Patrimoniului din 2026 a pus accent și pe patrimoniul aflat în pericol de dispariție. În acest caz, conservarea nu înseamnă numai protejarea unor clădiri sau situri, ci și transmiterea unor practici, meșteșuguri, ritualuri și povești locale.
La Brănești, Zilele Europene ale Patrimoniului au fost marcate printr-un eveniment organizat de Asociația Culturală Brănești pe platoul Hotelului Mercure Conacul Cozieni. Albumul fotografic realizat cu această ocazie surprinde oameni, obiecte și momente legate de tradițiile comunității.
Un loc aparte l-a avut Tradiția Cucilor din Brănești, unul dintre cele mai cunoscute obiceiuri locale. Personajele mascate, costumele și ritualurile specifice au fost prezentate ca parte a unei tradiții care continuă să fie practicată și transmisă în comunitate.
Evenimentul a inclus și prezentarea magiunului de pepeni, preparat de Arsene Ștefan, Ilie Constantin și Alexandru Rădună și oferit participanților alături de scovergi, gogoși și alte produse pregătite pentru întâlnire.
Meșteșugurile au fost reprezentate de pielarul Ion Petcu, iar pictorul Marin Dobre a prezentat lucrări inspirate de tradiții, peisaje și locuri din Brănești.
Daniela Gațe a expus produse realizate din lavandă cultivată local. Măștile tradiționale au fost prezentate de Constantin Anghel și Arsene Ștefan. Dansurile tradiționale au completat programul. Membrele Grupului Trușanca au prezentat „Hora la patru" și „Geamparaua", în costume tradiționale. Participanții au putut afla și povestea Conacului Cozieni și au făcut un tur al proprietății, prezentat de prof. Marius Ovidiu Sebe.



Patrimoniul și transportul public

În septembrie, patrimoniul ilfovean a fost inclus și în programul Săptămânii Europene a Mobilității. În weekendul 19-20 septembrie, au fost organizate curse de agrement către mai multe obiective culturale și istorice din județ.
Printre destinații s-au numărat Fortul 13 Jilava, Muzeul-Atelier „Școala de la Piscu", Mănăstirea Căldărușani, Mănăstirea Pasărea, Mănăstirea Snagov și Palatul Brâncovenesc de la Mogoșoaia. Au fost introduse și linii speciale, între care linia 704, pe traseul Parcul Regele Mihai I – Mănăstirea Sitaru, și linia 705, între Parcul Regele Mihai I și Muzeul-Atelier „Școala de la Piscu".
Programul a arătat și una dintre problemele practice ale patrimoniului din Ilfov: multe obiective se află în afara marilor centre urbane, iar accesul la ele depinde de posibilitatea de a ajunge fără autoturism.
În acest caz, transportul public a fost folosit ca parte a unei experiențe de vizitare care a pus în același traseu fortificații militare, mănăstiri, artă contemporană și arhitectură brâncovenească.
Pentru Brănești, evenimentul dedicat Zilelor Europene ale Patrimoniului a arătat o altă dimensiune a conservării: patrimoniul poate fi păstrat prin oamenii care încă îl practică. Măștile, dansurile, gastronomia locală, meșteșugurile, pictura și poveștile locurilor au fost prezentate împreună, într-un cadru în care tradiția a devenit experiență directă pentru cei prezenți. ■



Fragmente de pictură păstrate în podul bisericii „Adormirea Maicii Domnului" din Afumați rescriu istoria

Profesorul Marius-Ovidiu Sebe de la Casa Corpului Didactic Ilfov ne semnalează o descoperire făcută în timpul lucrărilor de reabilitare ale bisericii „Adormirea Maicii Domnului" din comuna Afumați, care readuce în atenție una dintre cele mai interesante pagini încă nedescifrate din istoria acestui monument.

În podul bisericii au fost identificate mai multe fragmente de pictură murală, ascunse deasupra plafonului actual. Unul dintre aceste fragmente este deosebit de spectaculos. Se disting forme figurative, veșminte și elemente decorative pictate în tonuri de roșu, ocru, alb și brun, iar compoziția păstrează încă suficiente urme pentru a sugera că nu avem de-a face cu o simplă zugrăveală decorativă, ci cu resturile unui ansamblu pictural mult mai amplu. Fragmentul redă parțial o pictură murală veche, deteriorată, în care se mai pot distinge câteva elemente: personaje călare, îmbrăcate în veșminte roșii și mantii, precum și un cal alb și unul maro, probabil într-o reprezentare cu caracter religios sau istoric.

Părintele Petru Stoian este de părere că frescele de la Afumați ar putea reprezenta scena celor Trei Magi călare, urmând steaua călăuzitoare. Descoperirea capătă o importanță aparte prin vechimea bisericii. Lăcașul a fost ridicat în 1696 de stolnicul Constantin Cantacuzino și face parte din ansamblul fostei curți cantacuzine de la Afumați, fiind înscris în Lista Monumentelor Istorice. Să fie vorba despre o pictură mai veche decât cea pe care o vedem astăzi? Una dintre cele mai plauzibile explicații este că fragmentele reprezintă resturi dintr-o pictură mai veche a bisericii. Cu ocazia unor lucrări de consolidare și de refacere a acoperișului din anul 2014, în podul bisericii au fost descoperite fragmente ale unei picturi și mai vechi, alta decât ceea ce se vede astăzi. Inițial, plafonul bisericii a fost mai înalt, suprafețele care astăzi se află în pod



puteau face parte, în trecut, din interiorul propriu-zis al navei. Ridicarea sau coborârea ulterioară a plafonului ar fi avut astfel efectul neașteptat de a „sigila" fragmentele de pictură, ferindu-le de intervențiile și repictările care au modificat interiorul bisericii.



Sursa foto: Ziarul Lumina si https://relevee.amuim.ro/504/

Aici începe partea cea mai interesantă a poveștii. Pictorul restaurator Simona Pătrașcu leagă fragmentele din podul bisericii de pictura originală și de renumitul meșter grec Constantinos (Constantin Zugravul), nume asociat cu pictura de tradiție brâncovenească și post-brâncovenească. Există însă și o poziție mai prudentă a echipei de restauratori care consideră fragmentele ca aparținând stilului post-brâncovenesc de la începutul secolului al XVIII-lea, fără existența unor dovezi suficiente pentru atribuirea lor unui anumit zugrav. Această diferență de interpretare este, de fapt, un motiv în plus pentru ca fragmentele să fie cercetate cu atenție.

Cine a pictat biserica și în ce perioadă?

Fragmentele din pod ar putea reprezenta nu neapărat întreaga pictură originară, ci o etapă intermediară a decorării monumentului.

Biserica a trecut, de-a lungul timpului, prin mai multe intervenții. Pictura interioară actuală este legată de o refacere de la sfârșitul secolului al XIX-lea, iar sursele istorice menționează intervenții și restaurări succesive. Este, așadar, posibil ca zidurile să fi cunoscut mai multe „vieți picturale": o primă pictură realizată după ridicarea bisericii, eventuale reparații sau repictări în secolul al XVIII-lea, al XIX-lea și, în cele din urmă, intervențiile moderne care au acoperit ceea ce mai rămăsese din decorul inițial.

Fragmentele din pod ar putea fi tocmai martorii celei mai vechi dintre aceste etape. Ce ne mai poate spune fragmentul pictural? Chiar dacă imaginea este incompletă și degradată, ea păstrează indicii importante. De aceea, aceste fragmente nu ar trebui privite doar ca niște „bucăți de pictură veche" rămase întâmplător într-un pod. Ele pot reprezenta documente istorice autentice, capabile să răspundă unor întrebări la care monumentul nu mai poate răspunde prin pisanii sau documente scrise. Aici avem de-a face cu o adevărată comoară ascunsă la vedere. Biserica „Adormirea Maicii Domnului" din Afumați este deja legată de una dintre cele mai importante familii boierești ale Țării Românești și de epoca în care cultura cantacuzină a pregătit terenul pentru marele stil brâncovenesc. Descoperirea fragmentelor din pod adaugă însă o nouă dimensiune acestei istorii. Poate că sub picturile refăcute, sub tencuieli și sub transformările succesive ale monumentului se află încă informații despre felul în care arăta biserica la sfârșitul secolului al XVII-lea. Poate că fragmentele sunt opera unui zugrav cunoscut sau a unui atelier apropiat de Constantinos. Sau poate că cercetarea va demonstra că avem de-a face cu un alt meșter, încă necunoscut. Deocamdată, întrebarea rămâne deschisă. Cert este că, într-un pod în care timp de sute de ani nimeni nu s-a mai așteptat să găsească ceva important, au supraviețuit câteva fragmente dintr-o imagine pe care oamenii din Afumați au privit-o, probabil, cu mult înainte ca plafonul bisericii să-și schimbe înfățișarea. Iar dacă aceste fragmente vor fi cercetate și puse în legătură cu restul monumentului, ele ar putea transforma o descoperire întâmplătoare într-o veritabilă contribuție la istoria picturii bisericești din Țara Românească de la cumpăna dintre secolele XVII și XVIII. Așadar, această descoperire deschide noi perspective de cercetare și documentare pentru istoria ilfoveană. ■

George V. GRIGORE

Mogoșoaia, loc al diplomației informale prin istoria Marthei Bibescu

Personalitatea Marthei Bibescu a fost tema centrală a unei conferințe organizată la Palatul Brâncovenesc de la Mogoșoaia la 27 septembrie 2026. Evenimentul „Diplomație și Influență: De la Martha Bibescu la Secolul XXI" a fost susținut de generalul (r) Silviu Predoiu în Sala Scoarțelor. Întâlnirea a fost construită în jurul unor teme precum diplomația, influența, responsabilitatea și exercitarea puterii. Martha Bibescu a oferit punctul de plecare pentru discuția despre formele de influență care se exercită dincolo de instituțiile oficiale. Personalitatea ei este legată direct de Mogoșoaia, domeniu pe care l-a transformat într-un spațiu de întâlnire pentru oameni politici, diplomați și reprezentanți ai mediilor culturale europene.

Conferința a pus în relație această experiență istorică cu formele contemporane de diplomație și leadership. După prezentarea susținută de Silviu Predoiu, publicul a avut posibilitatea să participe la o sesiune de întrebări și răspunsuri. Alegerea Mogoșoaiei pentru o asemenea întâlnire are un argument istoric. Palatul nu reprezintă doar un monument al epocii brâncovenești, ci și locul asociat uneia dintre cele mai cunoscute



personalități feminine ale diplomației culturale românești din prima jumătate a secolului XX.

Tema se leagă direct de istoria Mogoșoaiei. Palatul a intrat în familia Bibescu după căsătoria Zoei Mavrocordat cu domnitorul Gheorghe Bibescu, iar în 1911 George-Valentin Bibescu a preluat proprietatea și i-a oferit-o Marthei drept dar de nuntă. Prințesa a transformat treptat domeniul într-o reședință în care arhitectura, arta, literatura și relațiile personale se întâlneau cu viața politică și diplomatică a epocii.

La Mogoșoaia, aceste relații au căpătat o dimensiune concretă. Surse dedicate istoriei domeniului consemnează întâlniri cu diplomați, oameni politici și personalități culturale. În august 1913, de exemplu, Martha Bibescu i-a primit la Mogoșoaia pe delegații greci care participau la Conferința de pace de la București, organizată după al Doilea Război Balcanic.

Palatul a avut un asemenea rol și în perioada celui de-Al Doilea Război Mondial. Potrivit prezentării istorice a Palatului Mogoșoaia, clădirea a fost, pentru câteva luni, închiriată legației elvețiene din România și a servit drept loc de întâlnire pentru diplomații aliați. Biografia Marthei Bibescu este relevantă tocmai prin această combinație între cultură, relații personale și acces la informație. Documentele păstrate în patrimoniul cultural românesc arată inclusiv modul în care Mogoșoaia funcționa ca spațiu al întâlnirilor personale. O scrisoare a Marthei Bibescu către G.T. Kirileanu, aflată în patrimoniul Institutului Național al Patrimoniului, îl invită pe acesta la masă la Mogoșoaia, împreună cu medicul Curții Regale, Ion Mamulea, pentru a discuta inclusiv despre traducerea în română a uneia dintre lucrările sale.

Prin urmare, istoria Mogoșoaiei nu se rezumă la arhitectura brâncovenească și la restaurarea palatului. Pentru perioada în care domeniul s-a aflat în centrul vieții Marthei Bibescu, locul poate fi documentat și prin prisma rețelelor culturale, politice și diplomatice care s-au întâlnit aici.

În 1945, după instaurarea regimului comunist, moșia a fost naționalizată. Martha Bibescu a reușit să obțină declararea palatului ca monument istoric, înainte de a părăsi definitiv România, în septembrie 1945.

Pentru cercetarea patrimoniului ilfovean, Martha Bibescu rămâne o figură care permite legarea istoriei locale de rețele culturale europene. Domeniul Mogoșoaia a fost, în perioada în care s-a aflat în proprietatea sa, unul dintre locurile în care aceste relații au fost dezvoltate. Conferința din septembrie a readus această dimensiune a istoriei Mogoșoaiei în atenția publicului, folosind biografia Marthei Bibescu ca pretext pentru o discuție despre diplomație și influență. ■

Antuanela ROȘIORU

Ciorogârla va avea Bibliotecă Publică



În numărul din luna septembrie al publicației Condeie Ilfovene ridicam problema numărului redus de biblioteci publice din județ, dar și utilitatea folosirii spațiilor în care acestea funcționează pentru alte tipuri de activități culturale, complementare lecturii.
Aflăm cu satisfacție că, în unanimitate, Consiliul Local al comunei Ciorogârla a aprobat începerea procedurilor pentru înființarea Bibliotecii Publice Comunale Ciorogârla. Viitoarea Bibliotecă Publică va fi de tip enciclopedic, nu va avea personalitate juridică și va funcționa în subordinea Consiliului Local.
Fondul de bibliotecă se va constitui din donații, sponsorizări, achiziții sau transferuri, dar și din alte surse legale. Pentru început, fondul de carte va fi constituit din donațiile – cărți, documente și alte bunuri – pe care le va oferi comunitatea locală.
Potrivit hotărârii de consiliu, primarul George Nicula a fost mandatat ca în perioada următoare să identifice un spațiu în care va funcționa viitoarea Bibliotecă Publică, iar până la încadrarea personalului de specialitate va fi desemnat un responsabil pentru administrarea spațiului și a fondului de carte.
Accesul la cultură și informație este un drept fundamental al cetățenilor, iar prin înființarea unei biblioteci comunale va fi extins accesul la educație permanentă, cultură, informație și educație non-formală. Biblioteca va oferi împrumut de carte pentru copii, tineri și adulți, spații de lectură și pentru activități educative și culturale. ■

✍ Cătălin DRAGOMIR

Educația mai departe de manualele din bănci

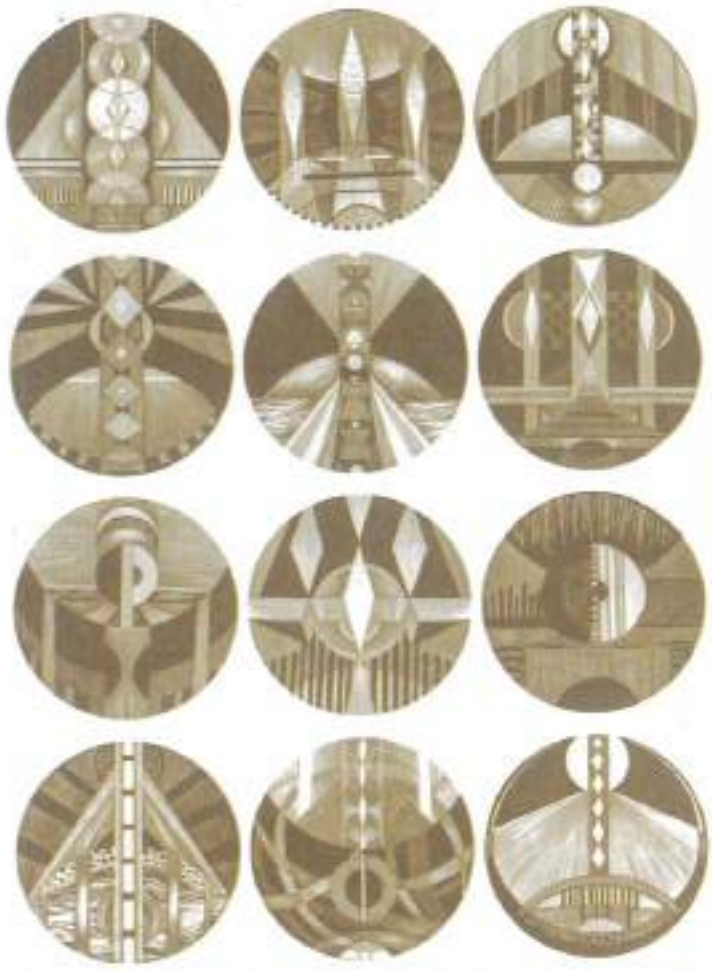

foto: arhiva personală

✍ **Denisa POPESCU**, elevă a Liceului Teoretic „Ioan Petrus" Otopeni

Perioada liceului joacă un rol important în formarea elevilor. Nu ne putem contura personalitatea, perspectivele și idealurile ghidându-ne doar după teoria pe care o învățăm din manualele învechite, ci avem nevoie să fim expuși și educației non-formale: ateliere practice, spații de socializare și activități care să contribuie la dezvoltarea noastră, atât academică, cât și personală.
Așa a luat naștere Clubul de Dezbateri al liceului, singurul club activ în prezent. Acesta este spațiul în care noi, tinerii, putem privi lucrurile dincolo de tabla plină de teorie de la clasă. Aici discutăm deschis despre subiecte care ne interesează, râdem, socializăm și, chiar și în lipsa manualelor, continuăm să învățăm. La întâlnirile săptămânale, începem de fiecare dată cu un joc, cu o activitate care să ne facă să lucrăm împreună. Continuăm apoi fie cu o discuție liberă despre un subiect important (de exemplu, feminismul sau situația burselor), fie trecem direct la dezbaterea propriu-zisă, unde ne împărțim în Guvern și Opoziție și, în doar câteva minute, ne pregătim un discurs cu care să îi impresionăm pe oponenți. Fără emoții, fără frica de a vorbi în public, pentru că suntem, înainte de toate, colegi.
În anul școlar 2025-2026, clubul s-a dezvoltat major: am organizat sesiuni informative despre bullying pentru colegii de gimnaziu, unde nu le-am prezentat doar informații utile despre acest subiect, ci le-am și creat un spațiu în care să poată discuta liber și să împărtășească experiențe, având încredere atât în ei înșiși, cât și în cei din jur. Cel mai important este că am pus în practică, prin jocuri de rol, ceea ce am învățat de-a lungul atelierului. Ei au făcut-o fără a simți presiunea că trebuie să demonstreze ceva doar pentru niște note, ci pentru a conștientiza că ceea ce se întâmplă în jurul nostru este real și că trebuie să arătăm mai multă umanitate decât dezbinare.
De departe, cea mai memorabilă acțiune a noastră a fost trocul caritabil. Atunci noi, membrii clubului, am gătit prăjituri și le-am oferit la schimb colegilor care au adus haine, alimente și rechizite. Acest eveniment ne-a demonstrat că, împreună, putem aduce un ajutor mult mai mare decât am face o singuri. Inițial, ne propusesem să ajutăm o singură familie, dar atât de mulți colegi, părinți și profesori au contribuit, încât am reușit să sprijinim nu mai puțin de șapte familii defavorizate. Îmi amintesc și acum cu drag de toată agitația din perioada organizării și cum ne întrebam panicați: „Ce facem dacă nu avem suficiente prăjituri? Ce facem dacă nimeni nu va dona?". În realitate, am învățat că există mereu o cale de mijloc, nu doar două extreme (totul se sfârșește perfect sau se termină teribil). Așa a fost și în cazul nostru: am strâns mult peste targetul inițial, iar puținele prăjituri rămase le-am oferit pe hol prietenilor, cadrelor didactice și doamnelor de serviciu. Prin această inițiativă, dar și prin alte activități practice, am promovat valorile unei comunități cu adevărat unite.
Cel mai important este că, dincolo de dezbaterile interesante, legăm prietenii adevărate, ne creăm amintiri și încurajăm acele principii valoroase care ne ajută să devenim tineri conștienți și cetățeni activi. Este plăcut să vezi ce frumos se conturează o comunitate unită de tineri, care arată importanța solidarității, a prieteniei și a pasiunii, chiar și în ciuda provocărilor pe care le întâmpină. ■



Brâncuși, reinterpretat prin semn și simbol la Palatul Mogoșoaia



Palatul Brâncovenesc de la Mogoșoaia a găzduit, între 3 și 18 septembrie 2026, expoziția **„12. Semn. Simbol. Semnificație"**, semnată de artista vizuală Anca Pasa Deaconu și curatoriată de Eduard Andrei și Mimi Necula



Vernisajul a avut loc la 13 septembrie, în Galeria Parter a Palatului. Expoziția a încheiat seria de douăsprezece expoziții personale de grafică realizate de artistă în galerii și muzee din România.
Numărul 12 a fost folosit ca reper simbolic, cu trimiteri la Masa Tăcerii a lui Constantin Brâncuși, la cele 12 luni ale anului, cele 12 ore ale zilei și nopții și la simbolistica religioasă a celor 12 apostoli.
Legătura cu Brâncuși este explicită. Potrivit prezentării Centrului de Cultură „Palatele Brâncovenești de la Porțile Bucureștiului", lucrările Ancăi Pașa Deaconu pornesc de la motive și simboluri asociate operei sculptorului. Printre referințele vizuale se află motivul sărutului din „Poarta Sărutului" și formele geometrice asociate „Coloanei Infinitului".
Artista nu reproduce însă sculpturile lui Brâncuși. Lucrările au folosit grafica, colajul, obiectul, instalația și materialul video pentru a construi o interpretare proprie a unor motive brâncușiene. Lucrările au fost prezentate ca o cercetare asupra semnificației și simbolului, cu titluri precum „Începuturi", „Oglinda", „Reflexie", „Simbol", „Scut" și „Povestea unui templu".
Expoziția de la Mogoșoaia a avut o semnificație suplimentară în 2026, anul în care se împlinesc 150 de ani de la nașterea lui Constantin Brâncuși. Pentru Ilfov, evenimentul adaugă o nouă referință la relația dintre patrimoniul local și arta românească modernă. Mogoșoaia nu a fost legată biografic de Brâncuși prin această expoziție, dar a devenit, în septembrie 2026, unul dintre spațiile în care opera și simbolurile sculptorului au fost reinterpretate în cadrul unei cercetări artistice contemporane, omagiind în acest fel personalitatea marelui artist.
Reamintim că Ministerul Culturii a declarat 2026 Anul Constantin Brâncuși, pentru a marca 150 de ani de la nașterea uneia dintre figurile emblematice ale artei moderne universale. ■

✍ Cristina ANGHELUȚĂ

Arta și tradiții populare la Otopeni

✍ Victor COLONELU, regizor de film

În perioada 4-6 septembrie, Orașul Otopeni a găzduit cea de-a XXII-a ediție a Festivalului Folcloric de Artă și Tradiții Populare Românești, eveniment organizat cu sprijinul Consiliului Local al Primăriei Otopeni și al Centrului Cultural „Ion Manu".
Timp de trei zile, în centrul orașului, festivalul a reunit muzică și dans popular, port tradițional, meșteșuguri și activități pentru copii. La ediția din acest an au participat ansambluri artistice din Craiova, Slobozia, Sibiu și Chișinău, alături de formațiile Centrului Cultural „Ion Manu" din Otopeni.
Printre invitații care au prezentat publicului obiecte și lucrări tradiționale s-au numărat opincarul Ilinca Alexandru din Orlești, județul Vâlcea, Iordan Lepădat, cu obiecte din lemn din județul Vâlcea, precum și Marinica și Viorel Pârvu din Baia Mare, care au expus podoabe tradiționale și zgărdane.

> „Festivalul a atestat și în această ediție că obiceiurile populare, dansul și muzica tradițională trebuie să fie conservate și promovate", a declarat Marian Ghenea, directorul Centrului Cultural „Ion Manu" din Otopeni.

Acesta a arătat că programul a inclus și ateliere pentru copii și întâlniri cu meșteri populari.
Festivalul a început cu o paradă a costumelor populare românești, desfășurată în centrul orașului, pe acorduri de muzică populară românească.
Pe scena amenajată în centrul parcului din Otopeni a urcat, în prima zi, Ansamblul Artistic Profesionist „Maria Tănase" din Craiova, condus de managerul Giorgiana Dinescu și Mirabela Gaciu. Programul artistic i-a avut ca dirijor pe Ionuț Cristian Munteanu și ca maestru coregraf pe Ionel Garoafă. Ansamblul a prezentat cântece și dansuri din zona



Olteniei, alături de recitaluri ale unor soliști de muzică populară.
Programul a continuat cu grupa de copii la nai „Naiul Fermecat" a Centrului Cultural „Ion Manu" din Otopeni, coordonată de profesorul Vasile Răducu.
În aceeași seară au susținut recitaluri Violeta Constantin, Alexandru Brădățan, Emilia Dorobanțu, Valentin Sanfira, Mariana Ionescu Căpitănescu și Constantin Enceanu, acompaniați de Orchestra Marian Alexandru.
Pe 5 septembrie, programul a fost deschis de Orchestra de copii „Mezzo Forte Soul Music" a Centrului Cultural „Ion Manu", dirijată și coordonată de Marian Alexandru. Formația a obținut de-a lungul anilor mai multe premii la competiții desfășurate în străinătate.
A urmat Ansamblul „Perinița" al Centrului Cultural „Ion Manu" din Otopeni, cu solista Andreea Chiriac. Ansamblul este coordonat de directorul Marian Ghenea, iar coregrafia este semnată de Liliana Comana.



În continuarea programului a evoluat Ansamblul Folcloric „Doina Bărăganului" din Slobozia, manager Alexandru Daniel Trifu, dirijor Mihai Albești eanu și coregraf Nicușor Iancu.
Seara a inclus recitaluri susținute de Olguța Berbec și Remus Novac, Alina



Alexandru, Georgiana și Daniel Bîrsac, Letiția Boroi Vișoiu, Ion Paladi și Maria Cîrneci, acompaniați de Orchestra Marian Alexandru.
În ultima zi a festivalului, pe scenă a revenit Ansamblul „Perinița" al Centrului Cultural „Ion Manu" din Otopeni, cu soliștii Andreea Chiriac și Vasile Mihnea Andrei. Formația a fost prezentată sub coordonarea directorului Marian Ghenea, iar coregrafia a fost realizată de Liliana Comana.
Programul a continuat cu Ansamblul Folcloric „Mărginimea" din Sibiu, manager și coregraf Vasile Stoia, dirijor Neluțu Tănală.
Ultimul recital al festivalului a fost susținut de Orchestra Națională de Muzică Populară „Lăutarii" din Chișinău, dirijată de Nicolae Botgros. Pe scenă au urcat soliștii Mihai Ciobanu, Nicușor Iordan, Ana Dablja, Nicolae Cibotaru, Mariana Dobzeu, Ilie Caraș și Mioara Velicu.
Programele celor trei zile au fost prezentate de Văru Săndel, Theodora Ghenea și Simona Maican.
Au fost trei zile de frumoase prezentări artistice populare care au fost foarte apreciate de numerosul public care a aplaudat la scenă deschisă toate prezentările artistice din cadrul Festivalului Folcloric Ediția a XXII-a din orașul Otopeni. ■









Palatul Snagov – când lemnul devine artă

Uneori, arta nu stă într-un tablou și nici pe un soclu. O descoperi într-o ușă, într-un ancadrament sau într-un perete lucrat cu o grijă care obligă privirea să se oprească.
La Palatul Snagov, lemnul capătă relief, ritm și expresie.
Uși monumentale, ancadramente, panouri decorative și suprafețe întregi îmbrăcate în lemn sculptat transformă interiorul într-o adevărată demonstrație de măiestrie. Motive vegetale, flori, frunze, volute și rozete se repetă în relief, uneori în compoziții ample și perfect simetrice, alteori în detalii atât de fine încât par desenate, nu sculptate.
Privite de aproape, aceste elemente dezvăluie migala lucrului manual: adâncimi diferite ale sculpturii, jocul dintre suprafețele lustruite și cele ornamentate, dar și combinațiile geometrice ale esențelor și fumirurilor de lemn.
Aici, nu mai vorbim doar despre o ușă sau despre un perete, ci despre lemnul folosit ca element de arhitectură și artă decorativă.
Palatul Snagov a fost construit între 1930 și 1932 pentru Prințul Nicolae, fratele regelui Carol al II-lea, după proiectul arhitectei Henriette Delavrancea-Gibory. În anii '70-'80, clădirea a fost amplu extinsă și transformată, astfel încât interioarele pe care le vedem astăzi poartă amprenta mai multor etape din istoria palatului. Din construcția inițială proiectată de Henriette Delavrancea s-au păstrat intrarea, holul și scara către etaj.
Dincolo de istoria sa, Palatul Snagov merită privit și astfel: prin detaliu. Pentru că, uneori, patrimoniul se descoperă într-o floare sculptată, într-o frunză prinsă în lemn sau într-o ușă lucrată cu o finețe pe care astăzi o întâlnim tot mai rar.
La Palatul Snagov, lemnul nu este doar material. Este parte din arhitectură, din atmosferă și din frumusețea locului. ■



Foto: Casa Memoriala - Muzeu Pictor Alexandru Țipoia



Din Micșunești Mari, Ilfov, în marile galerii ale Europei: Alexandru Țipoia

În septembrie 1914, la Micșunești Mari, în actuala comună Nuci, se năștea Alexandru Țipoia, unul dintre artiștii importanți ai picturii românești din secolul XX.
A studiat la Academia de Belle-Arte din București, în clasa lui Camil Ressu, iar drumul său artistic avea să treacă mult dincolo de pictura de șevalet. A lucrat în grafică, frescă, mozaic, tapiserie și artă monumentală, iar creațiile sale au fost prezentate de-a lungul timpului atât în țară, cât și în importante centre culturale europene.
Țipoia a fost un artist preocupat permanent de formă, ritm, culoare și de căutarea unui limbaj propriu. În lucrările sale regăsim peisaje, naturi statice, portrete, compoziții și numeroase experimente plastice care vorbesc despre un creator aflat într-o continuă explorare.
Prin diversitatea tehnicilor abordate și prin consecvența cu care și-a construit universul artistic, Alexandru Țipoia a rămas un reper al artei românești moderne, iar opera sa continuă să fie redescoperită și astăzi.
Pentru Ilfov, însă, există un detaliu care ne apropie și mai mult de această poveste: aici a început totul.
La Micșunești Mari. ■

Casele care păstrează memoria satului ilfovean

În satele ilfovene se mai păstrează încă multe case care poartă amprenta arhitecturii țărănești tradiționale. Unele au fost îngrijite și păstrate cu grijă, altele au trecut prin timp cu urmele lui, dar toate păstrează ceva din felul în care arătau și se așezau odinioară gospodăriile satului.
Sunt case care vorbesc despre simplitate, echilibru și un simț al frumosului pe care îl întâlnim tot mai rar. Despre lucruri făcute cu rost, cu măsură și cu grijă pentru fiecare detaliu.
Casa din imagine se află în Căciulați (Moara Vlăsiei) și este un astfel de exemplu. Lemnul traforat, ornamentele prispei, proporțiile și felul în care sunt păstrate elementele vechi ne arată nu doar cum se construia odinioară, ci și cum poate fi îngrijită astăzi o casă bătrânească fără să-i fie pierdută identitatea.
Casele acestea merită privite, cunoscute și păstrate. Pentru că, odată cu ele, păstrăm și o parte din memoria satului ilfovean. ■



Text si foto Claudia NICULAE

Noutăți în domeniul formării și dezvoltării carierei didactice pentru anul școlar 2026-2027

Una dintre preocupările constante ale Casei Corpului Didactic Ilfov este aceea de a crea legături constante, solide, cu publicul țintă căruia i se adresează prin statutul și specificul său instituțional.



O modalitate de a stabili astfel de legături este și Întâlnirea anuală cu membrii Comisiei pentru Formare și Dezvoltare în Cariera Didactică (CFDCD) care funcționează în fiecare dintre unitățile de stat și particulare din județul Ilfov.

Ca de fiecare dată, coorganizator al acestui eveniment a fost Inspectoratul Școlar Județean Ilfov, for decizional principal și pentru acest sector de activitate.

Convocați în data de 30 septembrie 2026, au răspuns prezent peste 100 de participanți, activitatea derulându-se în format online, în sistem videoconferință, fiind moderată de prof. Corina Mirescu, inspector școlar pentru dezvoltarea resursei umane din cadrul ISJ Ilfov.

Rolul acestei întâlniri a fost de a avea o aplicare unitară a tututor dispozițiilor legale cu privire la formarea continuă și dezvoltarea în cariera didactică a profesorilor, pentru asigurarea unei baze de date care să vină în sprijinul colegilor și pentru a da o continuitate activității profesionale.

La consfătuirile județene au participat responsabili din unitățile de învățământ de stat și particulare din jud. Ilfov, interesați de noutățile cu privire la următoarele teme de discuție:

1. Organizarea și desfășurarea examenelor de definitivat și grade didactice; 2. Concursul de selecție a profesorilor metodiști;3. Kit de instrumente pentru CFDCD; 4. Noutăți legislative: - Aplicarea Procedurii specifice nr. 30271/20.08.2025 și a Procedurii specifice nr. 31140/22.09.2025, în conformitate cu Ordinul MEC nr. 3986/05.05.2025; - Portofoliul profesional/ ORDIN nr. 3858 din 30 aprilie 2026, pentru aprobarea Metodologiei-cadru privind elaborarea și gestionarea portofoliului profesional al cadrului didactic; 5. Oferta de programe a CCD Ilfov – înscrierea la cursuri cu plata prin cardul de carieră didactică; 6. Proiecte Erasmus+; 7. Editura Phoenix Art.

La primele patru puncte de pe ordinea de zi s-a referit inspector școlar prof. Corina Mirescu, care, pe lângă materialele prezentate, a stabilit un dialog cu cei prezenți care și-au putut exprima, astfel, întrebările, nelămuririle, problemele.

În a doua parte a întâlnirii, pe ordinea de zi, a fost adusă problematica formării din perspectiva CCD Ilfov, cu intervenții din partea prof. Mariana Marcela Liscan, director al CCD Ilfov, și a profesorilor metodiști Aurelia Dumitrescu și Marius Ovidiu Sebe.

Au fost abordate subiecte legate de **Oferta de programe/cursuri/activități furnizate de CCD Ilfov**, prof. Mariana Liscan prezentând noile programe și posibilitatea folosirii cardului de carieră didactică pentru acoperirea taxelor.

Principiul după care se ghidează CCD Ilfov - orientarea către beneficiari - a determinat stabilirea de către CCD Ilfov a încă 7 filiale (în total 10), astfel încât să putem furniza cât mai prompt programe de formare, dacă nu se poate în școala doritoare, atunci, măcar în cea mai apropiată filială.



Tot despre noutăți, a vorbit prof. metodist Simona Gabriela Luca, prezentând atât proiectul intern **Mecanisme de intervenție pentru alfabetizare funcțională în învățământul preuniversitar (MIAF), cât și cel extern ERASMUS+, aprobat pentru 2026-2027, având titlul: „Continuitate, cooperare europeană și internaționalizarea ofertei de formare a CCD Ilfov" (2026-1-RO01-KA121-SCH-000447447).**

În continuare, prof. metodist Aurelia Dumitrescu s-a referit la cele două programe de formare pe tema „Abilitare curriculară pentru educația timpurie", la care locurile (60) pentru cele două grupe de formare s-au ocupat în totalitate.



De o scurtă promovare a beneficiat și Editura CCD Ilfov – Phoenix Art - din al cărei plan editorial au fost publicate în 2026, în cele 8 luni de activitate, următoarele lucrări:

- „Școala în care fiecare elev contează. Ghid practic pentru abordare diferențiată și adaptare în predare cu sprijinul tehnologiei" (online);
- „Ghid metodologic cu instrumente practice pentru organizarea și desfășurarea activităților. Educație timpurie-nivel preșcolar";
- „Condica de evidență a activităților didactice pentru educație timpurie-nivel preșcolar (partea I și a II-a)"

În ultima parte a întâlnirii, prezentarea prof. Marius Ovidiu Sebe a trecut în revistă căile și sursele de accesare a informațiilor furnizate de CCD Ilfov. Pe lângă site-ul CCD Ilfov și pagina de Facebook a acesteia, o altă sursă de informare este clasa de classroom din care fac parte responsabilii (CFDCD) și care se completează, an de an, cu membrii nou veniți, urmând ca, de anul acesta, să se constituie și un grup de WhatsApp, pentru o mai rapidă conexiune.

Despre modul de echivalare a creditelor, prof. Marius Ovidiu Sebe a anunțat că va fi discutat cu proxima ocazie, într-un atelier dedicat. ■

Investiție în cariera didactică cu impact în sala de clasă

Profesor metodist **Marius-Ovidiu SEBE**

Un nou an școlar înseamnă noi provocări, dar și noi oportunități de învățare și dezvoltare profesională. În anul școlar 2026–2027, CCD Ilfov vă propune o ofertă diversificată de programe de formare, concepute pentru cadrele didactice care doresc să își actualizeze competențele, să descopere metode moderne de predare și să răspundă mai eficient nevoilor actuale ale elevilor.

Alege programul potrivit pentru tine!

Oferta CCD Ilfov cuprinde programe de formare dedicate unor direcții de interes pentru educația contemporană: competențe digitale, utilizarea noilor tehnologii în educație, metode moderne de predare-învățare-evaluare, incluziune și diversitate, management educațional, dezvoltare personală și profesională, precum și alte tematici relevante pentru activitatea didactică.

Fie că ești la început de drum sau ai deja experiență la catedră, formarea continuă îți oferă șansa de a transforma provocările de zi cu zi în oportunități de dezvoltare.

Poți utiliza cardul de carieră didactică

Un avantaj important pentru cadrele didactice este posibilitatea de a utiliza cardul de carieră didactică, în condițiile și pentru programele eligibile, pentru achitarea programelor de formare disponibile în oferta CCD Ilfov.

Astfel, fondurile destinate dezvoltării profesionale pot deveni o investiție concretă în competențele tale, în activitatea de la clasă și, implicit, în experiența educațională oferită elevilor.

De ce să alegi formarea continuă?

Pentru că educația este într-o continuă schimbare.







Participarea la programe de formare îți poate oferi:

- noi perspective și instrumente pentru activitatea didactică;
- oportunități de actualizare și dezvoltare a competențelor profesionale;
- acces la metode și abordări educaționale moderne;
- contexte de colaborare și schimb de bune practici cu alți profesioniști din educație;
- posibilitatea de a valorifica resursele disponibile prin cardul de carieră didactică, pentru programele eligibile.

Tu alegi direcția. Noi te ajutăm să mergi mai departe.

Anul școlar 2026–2027 poate fi anul în care investești mai mult în propria dezvoltare profesională.

Explorează oferta CCD Ilfov, alege programul care răspunde cel mai bine nevoilor tale și transformă formarea continuă într-o resursă pentru evoluția ta profesională.

Puteți descoperi oferta de programe și accesând site-ul Casei Corpului Didactic Ilfov! ■